ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ .1

ΤΕΤΡΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΑΘΗΝΑΙ ΈΤΟΣ Ι- ΑΡ. 10-235

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
(Στοὰ Πεσμαζόγλου)

ΓΡΑΦΕΙΑ
Στοὰ Πεσμαζόγλου υ. Τηλέφωνον 22711

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρ. 380	Ἐτησία	Δολλ. 10
Ἑξάμηνος	» 200	Ἀμερικῆς	» 15
Τρίμηνος	» 100	Γερμανίας	Μ. 50

Η ΠΡΩΪΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ Δ' ΤΟΜΟΣ
11 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ
27
ΙΟΥΝΙΟΥ 1935

Ἀν. ἡλίου 5.07'—Δύσις 7.48'
Σαμψὼν δσίου τοῦ ξενοδόχου
Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμοκρασία: μεγ. 29.2, ἐλαχ. 17.8
Ὑγρασία μετρία. Ἄνεμοι μέτρ. ἢ ἰσχυροί. Θάλασσα τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 760.2.

ΚΑΚΟΣ ΚΑΙ ΕΠΙΖΗΜΙΟΣ ΧΕΙΡΙΣΜΟΣ

Ὁ ἐν Παρισίοις μηνίων κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἀρχιστασιαστὴς προέβη εἰς μίαν πρᾶξιν ἐξ ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι, ἂν εἶνε ἀχαρακτήριστοι καὶ χαρακτηρίζουν, ἐν τούτοις, ὑπὲρ πᾶν ἄλλο τὸν ἀναιρεῖον αὐτὸν ἄνθρωπον. Ἔδωκεν εἰς τὴν δημοσιότητα μίαν ἐπιστολήν, τὴν ὁποίαν τοῦ ἀπηύθυνε, κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον, ὁ κ. Ν. Πολίτης, ὡς πρὸς ἀρχηγὸν τῆς κοινοβουλευτικῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ ἡγέτην μεγάλου κόμματος, μέλος δὲ, διὰ τὴν ἰδιότητάς του ταύτας, τῆς ἐκ τῶν πρώην πρωθυπουργῶν καὶ τῶν ἀρχηγῶν κομμάτων ἐν γένει συνταγματικῆς ἐπιτροπῆς, ἡ ὁποία ἐκάστοτε συνεκαλεῖτο παρὰ τῆς κυβερνήσεως διὰ μίαν γενικὴν ἐξέτασιν τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς.

Δὲν παρατάσσομεν τὰς ἀντιτέρω ἰδιότητας τοῦ Ἐλευθερίου Βενιζέλου διὰ νὰ συμπεράνωμεν ὅτι ὁ ἐν Παρισίοις πρεσβευτὴς τῆς Ἑλλάδος ὀρθῶς ἔπραξεν, ἀπευθυνθεὶς πρὸς αὐτὸν ἐπὶ ζητημάτων τοιαύτης φύσεως. Τοῦτο εἶνε, δι' ἡμᾶς, ζήτημα ὅλως ἀδιάφορον. Καὶ, διὰ νὰ ἀποκλείσωμεν ἀπολύτως οἱανδήποτε παρεμπίπτουσαν τοιμὴν ἐν συζήτησιν, θὰ ἐδεχόμεθα, ἐξ ἀρχῆς, ὅτι, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν τύπων, ἡ ἐπιστολὴ αὐτὴ ἤμποροῦσε καὶ νὰ μὴν εἶχε σταλῆ πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον. Ἀνεφέραμεν, ὅμως, ὅλας τὰς ἀνωτέρω ἰδιότητάς του διὰ νὰ καταδειχθῆ πόσον ὄχι ἄτοπος, ὄχι ἀσυγχρωτος, ἀλλ' αὐτόχρημα εἰδεχθὴς καὶ προδοτικὴ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ὑπῆρξεν ἡ πρᾶξις τοῦ θλιβεροῦ γέροντος ἀρχιστασιαστοῦ. Διότι πολιτικὸς, ἔχων τὴν πεῖραν του, τὴν ἱστορίαν του, τὴν προσωπικότητά του, ἄνθρωπος χειρισθεὶς ἐπὶ δεκαετηρίδας τὰ κοινὰ καὶ κάλλιστα γνωρίζων τὴν σημασίαν τῆς δημοσίας κοινοποιήσεως ὅσων τοῦ ἐγένοντο γνωστά, ὑπὸ τὴν στερρὰν προϋπόθεσιν τοῦ ἀπορρήτου καὶ μὲ τὴν βεβαιότητα ὅτι, δι' ὅλας του τὰς ὑπευθύνους ἰδιότητας, θὰ παρέμενον ἐσαεὶ ἀπόρρητα, εἶνε ἀληθῶς ἔνοχος μιᾶς συνειδητῆς προδοσίας, ὅταν δίδῃ πρὸς δημοσίευσιν ἐπιστολὴν καλῶς, ἢ κακῶς ἀκόμη, ἀπευθυνθεῖσαν εἰς αὐτὸν, ὅταν τὸ περιεχόμενόν της εἶνε οἷον τὸ τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ν. Πολίτου.

Ἡ ἐπονείδιστος προσπάθεια τοῦ κ. Βενιζέλου ὅπως παρασταθῆ ὅτι αὐτὸς δὲν ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν τὴν ἐν λόγῳ ἐπιστολὴν, ἐπιβαρύνει μόνον τὴν εἰδεχθῆ πρᾶξίν του. Ποῖος ἄλλος ἠμποροῦσε νὰ τὴν κοινοποιήσῃ; Καὶ δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει ἐὰν τὴν ἐκοινοποίησε διὰ νὰ βλάψῃ, μὲ ἐκδικητικὴν χαμέρπειαν τὸν διπλωμάτην, ὁ ὁποῖος ἐξεφράσθη ἐναντίον του διὰ τὸ κίνημα τῆς 1ης Μαρτίου. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μᾶς ἐνδιαφέρει εἶνε ὅτι ὁ Βενιζέλος βλάπτει καιρίως τὴν Ἑλλάδα κοινολογήσας τὰ ἐν τῇ ἐπιστολῇ.

Αὐτὴ εἶνε ἡ οὐσία τῆς ὅλης ὑποθέσεως. Καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τῆς οὐσίας εὑρισκόμεθα, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ἐπιδηλώσωμεν τὰς σκέψεις μας. Ἡ ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἐνεφάνιζε, κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον μίαν κατάστασιν πραγμάτων πραγματικῶς δυσάρεστον καὶ ἀνησυχητικήν. Ἐγράφη δὲ μετὰ μίαν συγκέντρωσιν ἐν Γενεύῃ, ὅπου ὁ γράψας ἀσφαλῶς ἐπεκοινώνησε μετὰ τῆς ἐκεῖ ἐπισήμου ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας. Ὅσον καὶ ἂν ἡ φύσις τοῦ ζητήματος δὲν ἐπιτρέπει ἐπεξηγηματικωτέραν ἀνάλυσιν, εἶνε, ἐν τούτοις, αὐτονόητον ὅτι, μόλις ἡ πρὸς τὸν Βενιζέλον ἐπιστολὴ τοῦ κ. Ν. Πολίτου εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος, τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ χειρισθῇ τὴν ὑπόθεσιν κατὰ τὸν πρέποντα καὶ ἐκ τῶν περιστάσεων ἐνδεικνυόμενον τρόπον. Αὐτὸς δὲ θὰ ἔπρεπε νὰ συνοψίζεται εἰς τὸ πῶς ἐκ τῆς κακοηθεστάτης πράξεως τοῦ Βενιζέλου νὰ προκύψῃ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον κακόν. Ἀντὶ τούτου, ἡ κακὴ αὐτὴ ὑπόθεσις ἔτυχεν ἔτι χειροτέρου χειρισμοῦ. Διότι κατάπλητκτος ἡ κοινὴ γνώμη ἀνέγνωσε μίαν ἀνακοίνωσιν, καθ' ἣν ναὶ μὲν ἡ κατάστασις, κατὰ τὸν παρελθόντα Δεκέμβριον ἦτο ὄντως οἵα ἐκτίθεται εἰς τὴν ἐπιστολὴν, ἀλλ' ἔκτοτε τὰ πράγματα διωρθώθησαν! Τῶν ὑπευθύνων, ὅμως, χειριζομένων λεπτότατα ἐξωτερικὰ ζητήματα καθῆκον πρωταρχικὸν εἶνε νὰ γνωρίζουν τί νὰ λέγουν, ἢ νὰ μὴ λέγουν. Εἰς τὴν παροῦσαν δὲ περίπτωσιν πολὺ φοβούμεθα ὅτι ὁ ἀδεξιώτατος χειρισμὸς τοῦ γεγονότος τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἐπιστολῆς τοῦ κ. Ν. Πολίτου ἁπλῶς ἐπέτεινε τὴν ζημίαν, τὴν ὁποίαν ἐνσυνειδήτως ὁ Βενιζέλος ἐπροξένησεν εἰς τὴν χώραν διὰ λόγους, ἔστω, προσωπικῆς ἐκδικήσεώς του ἐναντίον τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ.

Ἀλλὰ, διὰ νὰ συμπληρώσωμεν τὰς σκέψεις μας ἐπὶ τῆς οὐσίας τοῦ ζητήματος, αὐτὰ εἶνε μοιραῖον νὰ συμβαίνουν ὅταν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν παραμένει ἀπὸ πολλοῦ χωρὶς ὑπεύθυνον διεύθυνσιν. Ἐπανειλημμένως ἐτονίσαμεν τὴν ἀπείγουσαν καὶ ἐπιτακτικωτάτην ἀνάγκην τῆς ἀνασυγκροτήσεως τῆς κυβερνήσεως μετὰ τὰς ἐκλογάς. Ἡ παρατεινομένη ἐκκρεμότης τοῦ ζητήματος τούτου ἀφήνει τὸ ὑπουργεῖον τοῦτο χωρὶς ὑπεύθυνον ὑπουργὸν εἰς ἐποχὴν, κατὰ τὴν ὁποίαν, εἴπερ ποτε ἀπαιτεῖται μία συνεχὴς, συνεπὴς καὶ ὑπεύθυνος προσαρμογὴ τῆς ἐξωτερικῆς μας πολιτικῆς πρὸς τὰς ὁσημέραι ἐντεινομένας μεγάλας διεθνεῖς μεταβολάς. Εἴπερ ποτε ἔχει ἡ χώρα ἀνάγκην ἑνὸς ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν μὴ ἀπασχολουμένου μὲ κομματικὰς μερίμνας, ὁ ὁποῖος ἐν ὁμογνωμίᾳ μετὰ τῆς κυβερνήσεως καὶ παραστατούμενος ἀπὸ μίαν ἐθνικὴν ἄμυναν, πραγματικῶς ἀνάλογον πρὸς τὰς ἐθνικὰς ἀνάγκας, νὰ χειρίζεται κατὰ τὸν πρέποντα τρόπον τὰ προκύπτοντα ζητήματα — καὶ τὰ γενικὰ καὶ τὰ λεπτομερειακά. Θὰ ἰσχύσουν, ἄρα γε, νὰ πείσουν περὶ τούτου τὴν κυβέρνησιν, τὰ ἐπακόλουθα τῆς νέας αὐτῆς παναθλίας ἐκδηλώσεως τοῦ κ. Βενιζέλου;

Στρατιωτικὰ ζητήματα

Ἡ μηχανοποίησις τοῦ Γαλλικοῦ στρατοῦ

Τὸ πρόβλημα τῶν στελεχῶν

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Ἰούνιος. — Ἐλέχθη εἰρωνικῶς περὶ τοῦ Συμφώνου Κέλλογκ, ὅτι τὸ ἀποτέλεσμά του ἦτο ὄχι ἡ κατάργησις ἀλλὰ ἡ κήρυξις τοῦ πολέμου. Πράγματι δὲ σήμερον ἡ «ἄμυνα» ἀποτελεῖ συμβατικὸν εὐφημισμὸν, ὁ ὁποῖος περιλαμβάνει τὴν ἐπίθεσιν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ γαλλικὸς στρατὸς δεικνύει ἰδιαιτέραν τάσιν πρὸς τὴν ἀμυντικὴν συγκρότησιν παρὰ πρὸς τὴν ἐπιθετικὴν, φαίνεται ὡς λογικὴ ἐξήγησις τῆς στάσεως τῶν ἀρχηγῶν του. Ἡ προτεραιότης τῆς ἀμύνης ἐκφράζεται μὲ τὰ ὀχυρωματικὰ ἔργα τῶν συνόρων, διὰ τὰ ὁποῖα ἀφιέρωσαν τόσον χρῆμα καὶ σκέψιν τὰ τελευταῖα ἔτη. Περὶ τῆς γραμμῆς αὐτῆς ἔγινε πολλὴ συζήτησις.

Ἀποτελεῖται ὡς γνωστὸν ἀπὸ μίαν ἄλυσον φρουρίων καὶ θολοσκεπῶν ὑπογείων. Μία τοιαύτη ὀχυρὰ γραμμὴ μολονότι καλύτερον σχεδιασμένη, δὲν ἔχει φυσικῶς τὸ προστατευτικὸν βάθος τοῦ συστήματος τῶν χαρακωμάτων τὸ ὁποῖον ἀνεπτύχθη κατὰ τὸν πόλεμον. Ἰσχυροτέρα εἰς τὴν ἀντιμετώπισιν τῆς πρώτης ἐπιθέσεως, ἔχει σκοπὸν μᾶλλον τὸ κέρδισμα χρόνου—παρὰ τὴν δημιουργίαν φράγματος — διὰ νὰ διευκολύνῃ τὴν ἐνέργειαν τῆς ἐπιστρατεύσεως. Οὕτω, ἡ ἀποτελεσματικότης τῆς ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἐτοιμότητα τῶν δυνάμεων. Ὁ μεγαλύτερος κίνδυνος εὑρίσκεται εἰς μίαν αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν, ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ καταλάβῃ ἔν τμῆμα προτοῦ κινηθῇ ὁ στρατός. Ἄλλος κίνδυνος σήμερον εἶνε ἡ διείσδυσις ἀπὸ τὰ διάκενα μηχανοποιημένων δυνάμεων.

Διὰ τοῦτο ἀκριβῶς οἱ τεχνικοὶ σήμερον ἀσχολοῦνται τόσον πολὺ μὲ τὴν «αἰφνιδιαστικὴν ἐπίθεσιν». Μερικοὶ Γάλλοι στρατηγοὶ βλέπουν τὸν κίνδυνον αὐτόν.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν, οἱ τεχνικοὶ ὅροι τοῦ πολέμου ἐν Γαλλίᾳ τείνουν ὁλονὲν εἰς τὴν ἐνίσχυσιν τῆς ἀμύνης. Τοιουτοτρόπως, ἐμείωσαν τὰς πιθανότητας ἐπιτυχοῦς εἰσβολῆς. Κατὰ συνέπειαν, ὅμως, ηὔξησαν τὴν δυνατότητα τοῦ ἀρχικοῦ αἰφνιδιασμοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ, τὸ ἄμεσον πρόβλημα τοῦ γαλλικοῦ Ἐπιτελείου εἶνε νὰ προσαρμόσῃ τὴν ὀργάνωσίν του πρὸς τὸ ρεῦμα τῶν μεταβαλλομένων συνθηκῶν. Μία ἀνάγκη εἶνε ἡ ἀναθεώρησις τοῦ σχεδίου ἐπιστρατεύσεως, εἰς τρόπον ὥστε νὰ καθισταται δυνατὴ ἡ ἐνίσχυσις τῶν παραμεθορίων φρουρῶν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος τὸ ὁποῖον πρέπει πλέον νὰ μετρῶμεν μὲ ὥρας καὶ ὄχι μὲ ἡμέρας. Εἰς τὸ σχέδιον αὐτὸ ἐπίσης πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν οἱ κίνδυνοι ἐχθρικῆς ἀεροπορικῆς ἐπιθέσεως, ἐνῷ θὰ συντελῆται ἡ ἐπιστράτευσις καὶ ἡ συγκέντρωσις. Αἱ σιδηροδρομικαὶ καὶ ὁδικαὶ κινήσεις πρέπει νὰ εἶνε περισσότερον εὔκαμπτοι. Μία ἄλλη ἀνάγκη εἶνε ἡ μηχανοποίησις ὡς μέσον οἰκονομίας χρόνου κατὰ τὴν ἄφιξιν καὶ ἐπέμβασιν. Εἰς τὴν ὀχυρὰν ζώνην ὑπάρχουν μονάδες διαφόρου συνθέσεως. Διὰ τὴν ἄμεσον ὅμως ὑποστήριξιν τῆς περιφερείας αὐτῆς, χρειάζονται κινηταὶ μονάδες. Ἡ ἀνάγκη αὐτὴ ἐκπληροῦται ἤδη σήμερον.

Ἡ ἀρχὴ ἔγινε μὲ τὴν μετατροπὴν τῆς 4ης μεραρχίας ἱππικοῦ εἰς ἐλαφρὰν μηχανοποιημένην μεραρχίαν. Ἡ μαχητικὴ της ἱκανότης, συνίσταται εἰς ἐλαφρὰ καὶ μετρίως ἐξωπλισμένα ὀχήματα, τὰ ὁποῖα ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ εἴπῃ ὅτι εἶνε τάνκς ἱππικοῦ, ἢ ὅπως τὰ λέγουν οἱ Γάλλοι «ὠτομπραγιές». Ἕνα σύνταγμα τῆς μεραρχίας μετετράπη εἰς «ντραγκὸν πορτέ», δηλαδὴ ἱππεῖς ἐπὶ ἐλαφρῶν ὀχημάτων, τὰ ὁποῖα κινοῦνται εἰς τοὺς ἀγρούς. Τὸ εἶδος αὐτὸ οἱ Γάλλοι ἔχουν ἀναπτύξει θαυμασίως.

Ἐπὶ πλέον περὶ τὰς ἕξ μεραρχίας πεζικοῦ ἐμηχανοποιήθησαν ἤδη μερικῶς. Τὸ πυροβολικὸν των σύρεται ἐξ ὁλοκλήρου μὲ τρακτέρ. Ἐν συγκρίσει πρὸς τὸ μηχανοποιημένον πυροβολικὸν ἄλλων κρατῶν, παρουσιάζει στρατηγικὰ πλεονεκτήματα, δεδομένου ὅτι τὰ πυροβόλα φέρονται ἐπὶ χαμηλῶν ὀχημάτων, ἀπὸ τὰ ὁποῖα δύνανται νὰ καταβιβασθοῦν ἐντὸς ἡμίσεος λεπτοῦ καὶ νὰ μεταφεροθοῦν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης. Τὰ ὀχήματα αὐτὰ τοῦ πυροβολικοῦ, εἶνε εἰς θέσιν νὰ διανύσουν μεγάλας ἀποστάσεις μὲ ταχύτητα 40 μιλίων καθ' ὥραν καὶ τοῦτο χωρὶς νὰ βλάπτεται οὐδὲ ὁ πλέον λεπτὸς μηχανισμὸς τῶν τηλεβόλων. Ἡ μηχανοποίησις ἐπὶ τοῦ πα-

(Συνέχεια εἰς τὴν 3ην σελίδα)

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ

ΟΙ ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΜΕΣΟΙ ΑΠΟΓΟΝΟΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΩΝ

ΤΟΥ ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ κ. ΓΚΡΕΓΚΟΥΑΡ

Ὁ γνωστὸς Ἑλληνιστὴς κ. Ἀνρὺ Γκρεγκουάρ, καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου τῶν Βρυξελλῶν, δημοσιεύει τὸ κατωτέρω ἄρθρον εἰς τὰ τελευταῖον φύλλον τῆς «Βελγικῆς Ἐπιθεωρήσεως» ἀφιερωμένον ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν Ἑλλάδα.

Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς ἀναγεννήσεως τῆς Ἑλλάδος, δηλαδὴ ἀπὸ τῆς συγκροτήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτους, τοῦ ὁποίου πρῶτος βασιλεὺς παρ' ὀλίγον νὰ εἶνε ὁ Λεοπόλδος 1ος, τὸ ζήτημα τὸ ὁποῖον τίθεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον πρὸ τῶν ἑλληνιστῶν εἶνε τὸ ἑξῆς: «Εἶνε οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες ἄμεσοι ἀπόγονοι τῶν ἀρχαίων Ἑλλήνων;» Ἡ καλύτερα: «Ἡ νεοελληνικὴ, ὅπως ὁμιλεῖται ἢ ὅπως γράφεται, διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν γλῶσσαν τοῦ Ξενοφῶντος;»

Εἶνε ἀλήθεια ὅτι ὁ τρόπος αὐτὸς τῆς διατυπώσεως τοῦ ζητήματος ἢ τῶν ζητημάτων, ἐρεθίζει κάπως τοὺς ἑλληνιστὰς, διότι προϋποθέτει πλήρη ἄγνοιαν τῶν πολυπλόκων δεδομένων τοῦ προβλήματος. Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, ἂν τὰ ἐρωτήματα αὐτὰ εἶνε καταθλιπτικά, ὁμοιάζουν πρὸς παιδικὰς ἐρωτήσεις. Βαθυτέρας παρ' ὅσον φαίνονται καὶ ἀξίζουν κάποτε νὰ ἐπισύρουν τὴν προσοχὴν τῶν σκεπτομένων ἀνθρώπων. Θὰ προσπαθήσωμεν, λοιπὸν, ν' ἀπαντήσωμεν μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν ἀκρίβειαν καὶ ἁπλότητα εἰς τὸ ἀδιάκριτον ἐρωτηματολόγιον τοῦ ἀμαθοῦς, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ μυηθῇ καὶ ζητεῖ ἐξ ἐνστίκτου τὴν φιλελληνικὴν πίστιν.

Ὁ Ἑβδόνδος Ἀμποῦ, ὁ ὁποῖος εἶχε πολὺ πνεῦμα καὶ περισσότεραν ἀκόμη κακίαν, ἔγραψε κάποτε τὰ ἑξῆς περίπου: «Ἀπὸ ὅλα τὰ ἐρείπια ποὺ ὑπάρχουν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος, τὸ ὀλιγώτερον σημαντικὸν δὲν εἶνε ὁ ἑλληνικὸς λαός».

Ὁ σαρκασμὸς αὐτὸς ἀποτελεῖ τὴν ὡραιοτέραν μαρτυρίαν ἑνὸς φανφαρόνου τοῦ μισελληνισμοῦ, ὑπὲρ τοῦ δόγματος τῆς ἑλληνικῆς συνεχείας.

Ἐχρειάζετο θάρρος, εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ Ἀμποῦ, διὰ νὰ ἐξαγγελθῇ τὸ δόγμα αὐτό. Αἱ γαλλοελληνικαὶ πολιτικαὶ παρεξηγήσεις ἐνεθάρρυνον τοὺς μαθητὰς τῆς τότε «Ἐκὸλ Νορμάλ» νὰ δημιουργήσουν ἕνα ἀντίρροπον τοῦ ἠρωϊκοῦ φιλελληνισμοῦ. Εὔρισκον δηκτικὸν τὸν ὑπαινιγμὸν ὅτι οἱ λεγόμενοι ἐπίγονοι τῶν Ἑλλήνων τοῦ Ὁμήρου, ἦσαν ἁπλῶς «ἀλβανικὴ φυλή». Καὶ σήμερον ἀκόμη συμβαίνει νὰ ἀκούωμεν εἰς τὰς συζητήσεις τῶν σαλονιῶν, τὴν ἠχὼ τῆς «θεωρίας τοῦ Φαλμεραΰερ». Αὐτὸς ὁ ἐκ Τυρόλου διανοούμενος καὶ φαντασιοκόπος, ἐδίδασκεν ὅτι οἱ αὐτόχθονες τῆς Πελοποννήσου ἐξηφανίσθησαν περὶ τὸ ἔτος 600 ἀπὸ τὴν σλαυϊκὴν ἐπιδρομήν. Οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ ὅτι εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔγιναν πολλαὶ ἐπιδρομαί. Ἀλλὰ ἀπὸ ἑπτά, ὀκτὼ καὶ ἐννέα αἰώνων αἱ «διαπηδήσεις» αὐταὶ διελύθησαν ἐντὸς τῆς ἑλληνικῆς μάζης. Ἐπὶ συνολικοῦ ἀριθμοῦ σχεδὸν 7 ἑκατομμυρίων, μένουν εἰς τὴν Ἑλλάδα μόνον 70.000 σλαυόφωνοι περίπου, δηλαδὴ μόλις τὸ ἑκατοστόν. Καὶ οἱ σλαυόφωνοι αὐτοὶ συναντῶνται ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

Οἱ Ἀλβανοὶ εἶνε περισσότεροι. Ὑπάρχουν εἰς τὰς πύλας τῶν Ἀθηνῶν καὶ μέχρι τῆς ἱερᾶς Ἐλευσῖνος. Ἀλλ' οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι πιστεύουν εἰς τὴν πρωτόγονον καθαρότητα τῶν μεγάλων φυλῶν, εἶνε οἱ αὐστηροὶ ἐθνικοσοσιαλισταί. Κατὰ διαφόρους ἐποχὰς, βόρειον ρεῦμα — κυρίως Ἰλλυρῶν, δηλαδὴ ἀλβανικὸν — ἦλθεν ὄχι νὰ νοθεύσῃ, ἀλλὰ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἂν εἰς τὴν Ἐλευσῖνα σήμερον ὑπάρχουν Ἀλβανοί, ἡ παράδοσις ἐγνώρισεν ἐκεῖ καὶ Θράκας. Καὶ ποῖος θὰ εἴπῃ ἀπὸ ποῖον ἀρχικὸν μῖγμα ἐτερογενῶν φυλῶν ἔγινεν ὁ ἐκλεκτὸς λαός; Ἦσαν Ἀριανοὶ οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες; Ἠμιαριανοὶ μᾶλλον, διασταύρωσις βαρβάρων Ἰνδοευρωπαίων μὲ παλαιοὺς κατοίκους τοῦ Αἰγαίου. Ἀθῆναι, Ἀπόλλων, Κόρινθος, Παρνασσὸς, τὰ ὡραιότερα ὀνόματα τῆς ἑλληνικῆς γλώσσης εἶνε ἀγνώστου προελεύσεως, ἀναμφιβόλως ἀσιατικῆς. Ἄλλοι, λοιπὸν, οἱ σύγχρονοι Ἕλληνες ἔχουν εἰς τὰς φλέβας των σλαυϊκὸν ἢ ἀλβανικὸν αἷμα, ἔχουν μεγαλυτέραν «φυλετικὴν καθαρότητα» ἀπὸ τοὺς ἐνδόξους προγόνους των.

Καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὴν γλῶσσαν... Εἶνε καθαρωτέρα καὶ ἀπὸ τὴν φυλήν, καθαρωτέρα καὶ ἀπὸ τὰς ρωμαϊκὰς γλώσσας.

Ἡ γαλλικὴ καὶ ἡ Ἰταλικὴ εἶνε πλήρεις ἀπὸ γερμανικὰς λέξεις. Ἡ ρουμανικὴ, τῆς ὁποίας οὐδεὶς ἀμφισβητεῖ τὴν λατινικὴν καταγωγὴν, ἔχει κατὰ τὸ ἓν τρίτον σλαυϊκὰς λέξεις. Νομίζω ὅτι γνωρίζω ὀλίγον τὴν νεοελληνικήν. Θὰ ἐκοπίαζα, λοιπόν, πολὺ νὰ εὕρω μισὴ δωδεκάδα λέξεων σλαυϊκῆς καταγωγῆς. Ὁ ἀναγκαστικὸς δανεισμὸς τὸν ὁποῖον εἶχε κάμει ἡ ἑλληνικὴ γλῶσσα ἀπὸ τοὺς κυριάρχους Τούρκους σχεδὸν ἐξωφλήθη. «Γλῶσσα τοῦ Ὁμήρου εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Δάντε ἔρριψε μερικὰς λέξεις...» Ὁ ὁρισμὸς αὐτὸς τοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ, παραμένει πάντοτε ἀληθής. Τὸ γλωσσικὸν ζήτημα εἰς τὴν Ἑλλάδα εἶνε ἐιδικόν. Δὲν πρόκειται περὶ ἀντιθέσεως πρὸς ἰδίωμα μειοψηφίας, οὔτε περὶ προσπαθείας ἀποβολῆς παρεισάκτων λέξεων, αἱ ὁποῖαι φεύγουν μόναι των.

Γλωσσικῶς, ἡ Ἑλλὰς, ὑποφέρει ἀπὸ πληθώραν ἀγαθῶν. Ταλαντεύεται μεταξὺ δύο ἑλληνικῶν ἐξ ἴσου καθαρῶν. Τὸ ἓν περισσότερον ἀρχαΐζον, εἶνε σχεδὸν ὅμοιον κατὰ τὸ λεξιλόγιον πρὸς τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, κλασσικὴν καὶ αὐτήν.

Αἱ ἐφημερίδες, τὰ πολιτικὰ καὶ ἐπιστημονικὰ ἄρθρα τῆς Ἑλλάδος π. χ. αἱ δύο ἐγκυκλοπαιδεῖαι, αἱ ὁποῖαι εὑρίσκονται εἰς τὴν Ἔκθεσιν τῶν Βρυξελλῶν, γράφονται μὲ τὸ ἰδίωμα αὐτὸ, εὐγενὲς καὶ εὔχρηστον.

Ἡ ἄλλη ἑλληνική, ἡ λεγομένη δημοτική, ἡ ὁποία ἐπικρατεῖ εἰς τὴν ποίησιν, ἀποτελεῖ φυσικὴν ἐξέλιξιν τῆς λαϊκῆς γλώσσης, ὅπως διεμορφώθη κατὰ τὸν 5ον ἢ 6ον αἰῶνα μ. Χ. Ὁ σημερινὸς Ἕλλην χωρικὸς καὶ ὁ πλέον ἀγράμματος, χρησιμοποιεῖ λέξεις ἀρχαίας προελεύσεως, μὲ τουρκικοὺς δανεισμοὺς πολὺ ὀλιγωτέρους ἀπὸ ἐκείνους ποὺ συναντᾷ κανεὶς εἰς τὴν Γιουγοσλαυΐαν καὶ ἕνα ἀριθμὸν λέξεων Ἰταλικῆς προελεύσεως. Καὶ οἱοσδήποτε μάθῃ —ἀλλὰ νὰ μάθῃ πράγματι — τὰ ἀρχαῖα ἑλληνικά, θὰ ἠδύνατο νὰ ἀποκτήσῃ ἐντὸς ὀλίγων ἑβδομάδων ἐπαρκῆ γνῶσιν τῶν δύο νεοελληνικῶν.

Αὐτὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν «ὑπόστρωμα» καὶ διὰ τὴν γλῶσσαν. Ἀλλ' ὁ ἀδαὴς ζητεῖ ἀκόμη ἐπιμόνως νὰ μάθῃ τί συνδέει τοὺς νεοέλληνας μὲ τοὺς προγόνους των.

Εἰς τὸν οὕτω ἐρωτῶντα, πρέπει νὰ ὑπενθυμίσωμεν ὡρισμένα γεγονότα τῆς βυζαντινῆς ἱστορίας. Οἱ Ἕλληνες κατεκτήθησαν ἀπὸ τὴν Ρώμην καὶ ἀπὸ τὸν Χριστιανισμόν. Ἀπετέλεσαν ἐπὶ 14 αἰῶνας τμῆμα μιᾶς αὐτοκρατορίας, ἡ ὁποία, μέχρι τῆς τουρκικῆς εἰσβολῆς, ἀπεκλήθη Ρωμαϊκὴ καὶ τῆς ὁποίας ἐπίσημος θρησκεία ἐπὶ χίλια καὶ πλέον ἔτη, ὑπῆρξεν ἡ χριστιανική. Εἰς τὴν ἐθνικὴν ψυχὴν τῶν σημερινῶν Ἑλλήνων, λοιπόν, ὑπάρχουν πολλὰ πράγματα. Πρὸ παντὸς ὅμως, τρόπος τοῦ σκέπτεσθαι, τοῦ βλέπειν καὶ αἰσθάνεσθαι, δοξασίαι, ἢ ἄν θέλετε προλήψεις, ἀναγόμεναι εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἰδωλολατρείαν. Ἡ σοβαρὰ μελέτη, ἡ ὁποία μόλις ἀρχίζει, τῆς ἑλληνικῆς λαογραφίας, ἀποκαλύπτει τὴν ὕπαρξιν ἀρχαίων ἐπιβιώσεων, περισσοτέρων παρ' ὅσων θὰ ἐπίστευε κανείς.

Ὁ χριστιανισμὸς δὲν ἐξήλειψεν ὅλας τὰς θεότητας τῶν ὀρεσιβίων, τῶν χωρικῶν καὶ τῶν ναυτῶν τῆς κλασσικῆς Ἑλλάδος. Πιστεύουν ἀκόμη σήμερον εἰς τὰς Νηρηΐδας, εἰς τὸν Χάρωνα, θεὸν τοῦ θανάτου. κλπ.

Πλῆθος μύθων ὑπάρχει εἰς τὰ μέρη ποὺ τοὺς συνέλεξαν οἱ ἀρχαῖοι ποιηταὶ καὶ οἱ λαογράφοι ἐδημοσίευσαν ἐφέτος μίαν ἔκδοσιν τοῦ μύθου τοῦ Μελεάγρου, ἀνακαλυφθεῖσαν ὄχι μακρὰν τῆς Καλυδῶνος.

Δεσμοὶ ἠθῶν καταφανεῖς σήμερον ἀκόμη ἐπιτρέπουν εἰς τοὺς ἐλληνιστὰς, οἱ ὁποῖοι μελετοῦν τὴν σύγχρονον Ἑλλάδα, νὰ ἐξηγήσουν καλύτερον καὶ ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους σχολιαστάς, ὑπαινιγμοὺς τοῦ Ἀριστοφάνους.

Ἐπαναλαμβάνω μόνον ὅτι εἰς τὴν παλαιὰν ἑλληνικὴν βάσιν, συνεκέντρωσαν τὴν κληρονομίαν των χίλια ἔτη ρωμαϊκῶν παραδόσεων, βυζαντινῶν καὶ χριστιανικῶν, διὰ νὰ μὴ ἀναφέρωμεν τὴν ἐπὶ τέσσαρας αἰῶνας τουρκοκρατίαν καὶ τὰς δεκαετηρίδας τῆς γαλλικῆς καὶ ἑνετικῆς κυριαρχίας. Διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὴν ἑλληνικὴν

Θεάματα

(Ἀποτιμήσεωι — Ἐσωτερικοῦ)

Ἀθηναῖον (Ὁμονοίας). «Οἱ πειραταί». Ὑπερπαίγνιον ἐν χρώμασι. Ἀλφ. Λαμπίκης (βλ. ἀρθρ.-ἰστολογίαν) Ἀλέξ. Λαμπίκης (Ἐπ. ἀρθρ.-ἰστολογίαν) Ἀλέξ. Ἀλβάνος, Λιμπαν κ.ἀ. ἠνεκρέτ.

Ἀλκαζάρ (Ἀριστοτέλους). «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικανικὸν φιλμ. Ἀλλαῖν Ρόκ, Ἀλλαῖν Ρόκ, Ἀλλαῖν Ρόκ.

ΑΛΗΡΑ (Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἡ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀντίκλειν (Κυβελίκη). «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα».

ΑΤΤΙΚΟΝ (Ἀθηνῶν). «Ὁ Ἀνυπόφορος Ἔρως». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀθ. Ἀρβανίτη κ.ἀ. Ἀνεκρέτ.

ΒΑΡΒΑΡΑ (Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἡ Κυρία τοῦ ἑστιατορίου». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀλέξ. Λαμπίκης, Ἐλ. Ἀρβανίτη κ.ἀ. Ἀνεκρέτ.

ΕΛΠΙΣ (Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικανικὸν φιλμ. Ἀλλαῖν Ρόκ, Ἀλλαῖν Ρόκ, Ἀλλαῖν Ρόκ.

ΕΡΕΧΘΕΙΟΝ (Ἀθηνῶν). «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΕΣΠΕΡΙΟΝ (Ἀθηνῶν). «Ἡ Κυρία τοῦ ἑστιατορίου». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΕΥΤΕΡΠΗ (Ἀθηνῶν). «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ (Ἀθηνῶν). «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΚΑΛΛΙΣΤΟ (Ἀθηνῶν). «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΚΕΝΤΡΟΝ (Ἀθηνῶν). «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΚΟΡΑΗ (Ἀθηνῶν). «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΛΥΡΑ (Ἀθηνῶν). «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΜΑΝΤΡΑ (Ἀλίμου). Ἀμερικανικὸν φιλμ. Ἀνεκρέτ.

ΜΑΡΙΚΑ. Χοῦδο—Παπᾶς. (Φίλιππος Ἀγγελόπουλος). «Ἀφρὸν Φιλιά». ΣΑΜΡΙΕΝ. «Ἀνεκρέτ.».

Κινηματογράφοι

ΕΘΦΕΣΙΣ ΣΑΠΠΕΙΟΥ. «Ἀγαπῶ ἀνθρώπους». Ἀμερικ. «Κόρη σου ἡ πατρίδα». Ἀμερικ. «Ἡ Ἀγάπη». Ἀμερικ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ λιονταριοῦ». Ἀμερικ.

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ Ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΑΤΤΙΚΟΝ (Κυβελίκη). «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΒΑΡΒΑΡΑ (Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἡ Κυρία τοῦ ἑστιατορίου». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΕΛΠΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΕΥΤΕΡΠΗ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΚΟΡΑΗ. «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΛΥΡΑ. «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΜΑΝΤΡΑ. «Ἀνεκρέτ.».

ΜΑΡΙΚΑ. «Ἀνεκρέτ.».

ΣΑΜΡΙΕΝ. «Ἀνεκρέτ.».

Κινηματογράφοι

ΕΘΦΕΣΙΣ ΣΑΠΠΕΙΟΥ. «Ἀγαπῶ ἀνθρώπους». Ἀμερικ. «Κόρη σου ἡ πατρίδα». Ἀμερικ. «Ἡ Ἀγάπη». Ἀμερικ. «Ἡ ἀγάπη τοῦ λιονταριοῦ». Ἀμερικ.

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἡ Ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ἡ Ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΑΤΤΙΚΟΝ (Κυβελίκη). «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΒΑΡΒΑΡΑ (Ἀγ. Κωνσταντίνου). «Ἡ Κυρία τοῦ ἑστιατορίου». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΕΛΠΙΣ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΕΣΠΕΡΟΣ. «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΕΥΤΕΡΠΗ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ. «Ἡ ἀγάπη τῶν ἀετῶν». Ἀμερικ.

ΚΟΡΑΗ. «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΛΥΡΑ. «Ὁ ἀπιστοῦσα γυναῖκα». Ἑλληνικὸν φιλμ.

ΜΑΝΤΡΑ. «Ἀνεκρέτ.».

ΜΑΡΙΚΑ. «Ἀνεκρέτ.».

ΣΑΜΡΙΕΝ. «Ἀνεκρέτ.».

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΕΚΤΕΛΟΥΝΤΩΝ ΕΙΣ ΑΡΧΑΙΡΕΣΙΑΣ

Ματαιοῦνται τῶν ἀργαιρεσιῶν τοῦ ἡμερήσιου Συλλόγου τῆς 21ης καὶ 22ας Ἰουλίου ἐ. ἔ. φέρεται ἀλλ' ὑπὸ τῶν μελῶν αὐτοῦ ὅτι αὐται θὰ πραγματοποιοῦνται ὑπὸ τὴν 28ην καὶ 29ην τρέχοντος μηνὸς ἡ ἡμέρα Παρασκευὴ καὶ ἡ ἡμέρα Σάββατον καὶ καθ' ὃς ὁρίζει ὁ Νόμος ἀναλόγη διατομὴ ἡμῶν ἀνεφέρομεν.

Ὁ Ἀντιπρόεδρος τοῦ Συλλόγου
Γ. Λ. ΕΡΜΟΓΕΝΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Φ. Ε. Ἰωάννου

ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΒΑΜΒΑΚΕΜΠΟΡΩΝ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

Διάρθωσις χθεσινοῦ δημοσιεύματος

Προσκαλοῦνται οἱ τακτικοὶ Γενικὴν Συνέλευσιν εἰς τακτικὴν Γενικὴν Ἐ. Ἐ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 10ην μ.μ. ἐν τῷ Δημοτικῷ Θεάτρῳ τῆς μελλ. εἰς ἐπαναβάτιμον Γενικὴν Συνέλευσιν τῆς ἰδίας ἡμέρας καὶ ὥρας μετὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐν λόγῳ Γενικῆς Συνελεύσεως ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἀναφερθέντων λόγων.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 26ῃ Ἰουλίου 1935

Ὁ Πρόεδρος
Ν. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Πίστις

Ἀπόφασις Δικαστηρίου ἐπὶ ἀγωγῆς ἀναγνωρίσεως τῆς ἀξίας τῆς ἐπωνυμίας «Πίστις» ἐναντίον ἑτέρου ἐμπορικοῦ καταστήματος φέρον τὴν ἐπωνυμίαν «Πίστις».

Σατυρικὸς στίχος

Οἱ πειραταί

Ἐν θεάτρῳ τῶν Ἀθηνῶν, ἐν τῷ «Ὁ πειραταί», ἐπῆξε τὴν ἀγκυρίαν ἡ ἀλληγορία τῆς ἀξίας τῶν ἀνθρώπων. Κ' ἐνῷ λαμπρὰ ἐπροσέτασταν ἐν τῷ ἑστιατορίῳ, ἐν τῷ ἑστιατορίῳ, ἐν τῷ ἑστιατορίῳ,

5η ΠΡΩΪΝΗ

Η ΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΣΤΟΓΙΑΝΤΙΝΟΒΙΤΣ ΕΝ ΤΗ ΣΚΟΥΨΙΝΑ

Ο κ. ΓΙΕΦΤΙΤΣ ΚΑΤΑΚΡΙΝΕΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟΝ ΚΑΘ' ΟΝ ΕΛΥΘΗ Η ΥΠΟΥΡΓΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ

Ο κ. ΜΑΤΣΕΚ ΔΙΑ ΜΑΝΙΦΕΣΤΟΥ ΤΟΥ ΖΗΤΕΙ ΙΔΡΥΣΙΝ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 26. (Ἀθην. Πρακτ.). — Ἀγγέλλεται ἐκ Βελιγραδίου, ὅτι τὸ ζήτημα τῆς ἡμέρας εἶνε ἡ θέσις τῆς νέας κυβερνήσεως ἐναντι τῆς Σκουψίνας, ἥτις ὡς γνωστὸν θὰ συνέλθῃ τὴν 4ην προσεχοῦς Ἰουλίου, προκειμένου νὰ ἀναγνωσθοῦν εἰς αὐτὴν αἱ προγραμματικαὶ κυβερνητικαὶ δηλώσεις. Πράγματι, εἰς τὴν Σκουψίναν διαθέτει ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τὸ κόμμα τοῦ κ. Γιέφτιτς. 180 βουλευταὶ ἀνήκοντες εἰς τὴν Γιουγοσλαυϊκὴν Λέσχην, συνῆλθον τὴν πρωΐαν καὶ συνεσκέφθησαν ἐπὶ τῆς στάσεως ἣν θὰ τηρήσουν ἔναντι τῆς νέας κυβερνήσεως. Ὁ κ. Γιέφτιτς ἠρνήθη νὰ παραστῇ εἰς τὴν σύσκεψιν, δηλώσας ὅτι θὰ δείξῃ πρὸ τῆς λήψεως οἱασδήποτε ἀποφάσεως, νὰ ἀναγνωσθοῦν αἱ κυβερνητικαὶ προγραμματικαὶ δηλώσεις. Προβλέπεται πάντως, ὅτι ἡ νέα κυβέρνησις θὰ συγκεντρώσῃ πλειοψηφίαν εἰς τὴν Σκουψίναν.

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Αἱ ληφθεῖσαι σήμερον ἐνταῦθα σερβικαὶ ἐφημερίδες ἀναγράφουν τὴν πληροφορίαν ὅτι ὁ τέως πρωθυπουργὸς κ. Γιέφτιτς, συγκαλέσας τοὺς φίλους του βουλευτὰς ὡμίλησε πρὸς αὐτοὺς ἐπικρίνας τὸν τρόπον τοῦ σχηματισμοῦ τῆς κυβερνήσεως Στογιαντίνοβιτς.

Ἐξ ἄλλου ὁ Κροάτης ἡγέτης κ. Μάτσεκ, ἐξέδωκε μανιφέστον πρὸς τὸν λαόν, εἰς τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι δὲν εἰσηκούσθησαν αἱ παρὰ τῷ Ἀντιβασιλεῖ Παύλῳ διατυπωθεῖσαι παρ' αὐτοῦ ἀπόψεις διὰ τὴν διευθέτησιν τῆς κρίσεως. Διὰ νὰ ἐπέλθῃ ἀποκατάστασις ὁμαλοῦ πολιτικοῦ βίου, πρέπει ν' ἀπελευθερωθοῦν, λέγει, ὁ κ. Μάτσεκ, οἱ κατὰ ἑκατοντάδας κρατούμενοι Κροάται εἰς τὰς φυλακὰς, εἰς Μεροβίτσα καὶ Λεποσλάβα.

Τέλος ὁ κ. Μάτσεκ λέγει ὅτι ἡ ἑνωτικὴ μορφὴ τοῦ γιουγοσλαυϊκοῦ κράτους ἀπέτυχεν καὶ ὅτι εἶνε ἀπαραίτητον ν' ἀνασυγκροτηθῇ τοῦτο ἐπὶ ὁμοσπονδιακῆς βάσεως.

Η ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΕΙΡΗΝΗ ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΟΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 26. (Τηλεγραφικῶς).— Ὁ «Ἡμερήσιος Τηλέγραφος» δημοσιεύει συνέντευξιν τοῦ ἀνταποκριτοῦ του μετὰ τοῦ Κεμὰλ Ἀτατοῦρκ.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας ἐρωτηθεὶς ἐπὶ μελλοντικῶν κινδύνων πολέμου, ἀπήντησεν ὅτι οἱ κίνδυνοι οὗτοι ὑφίστανται τὴν παροῦσαν στιγμήν. Ἡ πολιτικὴ κατάστασις εἰς τὴν Εὐρώπην εἶνε πολὺ χειροτέρα, εἶπε, παρ' ὅ,τι ἤτο πρό τινος. Ὡρισμένοι ἀνειλικρινεῖς ἡγέται, οὐδαμῶς ἀναλογιζόμενοι τὰς συνεπείας ἐνδεχομένου πολέμου, κατήντησαν παράγοντες ἐπιθέσεως, ἐξηπάτησαν τὰ ἔθνη των διὰ διαστροφῶν καὶ ἐκμεταλλεύσεως τῆς ἐθνικῆς ἰδέας καὶ τῶν παραδόσεων. Πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ χάους ἑνὸς νέου πολέμου,οἱ λαοὶ πρέπει νὰ ἀναθέσουν τὴν ἡγεσίαν των εἰς χαρακτῆρας εὐσυνειδήπει νὰ συνενώσουν τὴν ἑνοπλον ἀντίστασίν των καὶ τοὺς πόρους των κατὰ τῶν ἐπιτιθεμένων καὶ νὰ συνενωθοῦν εἰς διεθνεῖς ὀργανώσεις, αἱ ὁποῖαι σαφῶς νὰ δηλώσουν πρὸς πάντα ἐπιτιθέμενον ὅτι δὲν θὰ ἐπιτραπῇ εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιτύχῃ τοῦ σκοποῦ του.

Περαιτέρω ὁ Κεμὰλ Ἀτατοῦρκ ὡμίλησε περὶ περιφερειακῶν συμφώνων ὡς διευκολυνόντων τὴν σύναψιν γενικοῦ Συμφώνου καὶ προσέθεσεν ὅτι ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, μολονότι μὴ ἀποδειχθεῖσα τελεσφόρον ὄργανον ἀποτροπῆς τῶν πολέμων, εἶνε ἀναμφισβήτητον ὅτι ἀποτελεῖ τὴν μόνην ὀργάνωσιν συντονισμοῦ τῶν διεθνῶν σκοπῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ Δαρδανέλλια, ὁ Κεμὰλ ἐδήλωσεν ὅτι ἡ παγκόσμιος κατάστασις μετεβλήθη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης, ὅτε ἡ Τουρκία ἀπεδέχθη νὰ ἀφήσῃ τὰ Στενὰ ἀνοχύρωτα. Ἡ ὀχύρωσίς των ἀποβαίνει ἤδη οὐσιώδης διὰ τὴν ἀσφάλειαν καὶ ἄμυναν τῆς Τουρκίας, τῆς ὁποίας τὸ ἔδαφος διχάζουν τὰ Στενά. Τοιαύτη καιρία θέσις εἶνε ἀδύνατον ν' ἀφεθῇ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πρώτου τυχόντος ἐπιτιθεμένου. Ἡ Τουρκία ὀφείλει νὰ ἐμποδίσῃ τοὺς τυχὸν ταραξίας τῆς εἰρήνης ἀπὸ τοῦ διάπλου τῶν Στενῶν. Οὐδέποτε ἡ Τουρκία θὰ ἐπιτρέψῃ τὸ τοιοῦτον.

ΑΙ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΤΙΚΗΣ ΑΡΧΗΣ

Ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία καταρτίζει τὸ σχέδιον τοῦ νέου Συνταγματος συνῆλθε καὶ χθὲς καὶ συνέχισε τὴν συζήτησιν ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου περὶ ἐκτελεστικῆς ἐξουσίας. Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην ἐγένετο κατ' ἀρχὴν δεκτὴ πρότασις τοῦ ἑκ τῶν μελῶν της κ. Β. Ζαγιᾶ, κατὰ τὴν ὁποίαν εἰς περίπτωσιν ὁρου διαλύσεως τῆς Βουλῆς ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, τὰς ἐκλογὰς θὰ διεξάγῃ κυβέρνησις ὑπηρεσιακοῦ χαρακτῆρος, τὴν σύνθεσιν τῆς ὁποίας θὰ ὁρίζῃ ἐπίσης τὸ Σύνταγμα.

Ἡ ἐπιτροπὴ συνεζήτησεν εἶτα ἐπὶ προτάσεως τῆς ἁρμοδίας ὑποεπιτροπῆς, ὅπως περιληφθῇ καὶ εἰς τὸ ἡμέτερον Σύνταγμα πανομοιότυπον τοῦ 48ου ἄρθρου τοῦ Συντάγματος τῆς Βαϊμάρης, ὁρίζον ὅτι εἰς περιπτώσεις ἐξαιρετικῶν κινδύνων ἡ κυβέρνησις δύναται ν' ἀναστέλλῃ τὰς διατάξεις τοῦ Συντάγματος. Τὴν πρότασιν ταύτην ἡ ἐπιτροπὴ δὲν τὴν ἀπεδέχθη, θεωρήσασα ὅτι θὰ ἦτο τοῦτο ἐπικίνδυνον ὅπλον εἰς τὰς χεῖρας τῆς κυβερνήσεως.

Ἐν συνεχείᾳ διετυπώθη πρότασις ὅπως εἰς τὸ ἄρθρον 97 τοῦ ἐν ἰσχύϊ Συντάγματος, παρέχοντος εἰς τὴν κυβέρνησιν τὸ δικαίωμα ν' ἀναστέλλῃ τὰς διατάξεις περὶ προσωπικῶν ἐλευθεριῶν, εἰς περίπτωσιν ἐμπολέμου καταστάσεως ἢ ἐξωτερικῶν κινδύνων, προστεθῇ ἡ λέξις καὶ «ἐσωτερικῶν». Ἡ πρότασις αὕτη ἀπεκρούσθη κατ' ἀρχὴν, ὑπὸ τῶν ὑποβαλόντων δὲ ταύτην ἐτροποποιήθη. Ἐζητήθη δηλαδὴ ὅπως μετὰ τὰς λέξεις «ἢ ἐξωτερικῶν κινδύνων» προστεθοῦν αἱ λέξεις «ἢ λόγῳ στάσεως».

Ἐπὶ τῆς τελευταίας ταύτης προτάσεως διεξήχθη ψηφοφορία τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ἦτο νὰ συγκεντρώσουν ἴσον ἀριθμὸν ψήφων αἱ δύο ἀπόψεις.

ΟΙ ΤΟΥΡΚΟΙ ΔΙΑ ΤΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ ΜΑΣ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 26. (Τηλεγραφικῶς).— Αἱ ἐφημερίδες «Τζουμχουριὲτ» καὶ «Κουροὺν», ἀσχολούμεναι μὲ τὸ καθεστωτικὸν ζήτημα ἐν Ἑλλάδι, παραχθοῦν εἰς τὰ ἐσωτερικὰ τῆς γείτονος χώρας, διατυπώνουν ὅμως τὴν εὐχὴν καὶ τὴν ἐπιθυμίαν ὅπως ἡ φίλη τῆς Τουρκίας ἐξέλθῃ τῆς δοκιμασίας της ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον ἐπιτυχῶς.

Αἱ ἐν λόγῳ ἐφημερίδες εὔχονται ὅπως ἡ Ἑλλὰς μείνῃ ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ τελευταίου δημοκρατικοῦ καθεστῶτος, τὸ ὁποῖον τυγχάνει τὸ ἐπωφελέστερον καὶ ὑγιέστερον διὰ τὴν διοίκησιν τῶν λαῶν.

ΟΙ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΣΤΑΣΙΑΣΤΑΙ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 26 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ σήμερον ληφθεῖσα ἐνταῦθα ἀεροπορικῶς ἐφημερὶς τῆς Σόφιας «Ὀὔτρο» ἀναγράφει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἀφίκοντο ἐκεῖ ἐκ Καρλόβου ὁ ἐπαναστατικὸς γενικὸς διοικητὴς Θράκης Ξύδης καὶ ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ Γεωργόπουλος, ὅστις ἀναχωρεῖ διὰ Λονδῖνον μετὰ τῆς Ἀγγλίδος συζύγου του.

ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΟΣ ΚΑΥΣΩΝ ΕΝ ΠΟΛΩΝΙΑ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 26. (Ἀθην. Πρακτ.).— Τρομακτικὸν κῦμα καύσωνος ἐπικρατεῖ εἰς ὅλην τὴν Πολωνίαν. Εἰς τὴν Βαρσοβίαν τὸ θερμόμετρον ἔδειξε 41 βαθμοὺς, εἰς δὲ τὴν Γδίνια 50 βαθμούς. Ἡ θερμοκρασία τοῦ ὕδατος τῆς θαλάσσης εἰς τὸν ὅρμον Ποὺκ ἔφθασε τοὺς 28 βαθμούς. Ἐσημειώθησαν πολλὰ κρούσματα ἡλιάσεως.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΟΙ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΙ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΠΙΣΤΟΙ ΕΙΣ ΤΟ ΛΑΪΚΟΝ ΚΟΜΜΑ

Οἱ πληρεξούσιοι Φλωρίνης, οἱ ἐκλεγέντες ὑπὸ τὸν κ. Φ. Δραγούμην ὡς ἀνεξάρτητοι κ. κ. Τσόντος Βάρδας, Σάκος, Ραουσάνης, Μπατρῖκος καὶ Γκιόκας ἐπεσκέφθησαν χθὲς τὴν ἑσπέραν τὸν κ. Πρωθυπουργὸν καὶ ἐδήλωσαν πρὸς αὐτὸν ὅτι παραμένουν πιστοὶ εἰς τὸ Λαϊκὸν κόμμα ἀπὸ τὸ ὁποῖον οὐδέποτε οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπεμακρύνθησαν.

ΕΣΥΛΗΘΗ Ο ΤΑΦΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ

Ὁ σταθμὸς χωροφυλακῆς Τατοΐου δι' ἐπείγοντος ἐγγράφου του πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν ἀνέφερεν ὅτι ἐσυλήθη καὶ πάλιν ὁ ἐκεῖ τάφος τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου. Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ἄγνωστοι ἀνελθὼν εἰς τὸν λόφον ὅπου οἱ τάφοι τῶν Βασιλέων Γεωργίου καὶ Ἀλεξάνδρου, εἰσεχώρησεν εἰς τὸ κιουβούκλιον τὸ στεγάζον τὸν τάφον τοῦ τελευταίου καὶ ἀφήρεσε μίαν ἐπάργυρον κανδήλαν. Ἡ ἀξία τῆς κανδήλας δὲν ὑπερβαίνει τὰς τετρακοσίας δραχμάς.

Σημειωτέον ὅτι πρὸ διετίας εἶχεν ἐπίσης συληθῆ ὁ ἴδιος τάφος, ἀφαιρεθείσης μιᾶς κανδήλας ἐπιχρύσου, τὴν ὁποίαν εἶχεν ἀναρτήσει ἡ χήρα τοῦ Ἀλεξάνδρου κ. Ἀσπασία Μάνου. Ὁ κλέπτης ὅμως συνελήφθη καὶ ἡ κλαπεῖσα τότε κανδήλα ἀνηρτήθη καὶ πάλιν.

Η κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΠΑΡΗΤΗΘΗ ΤΗΣ ΔΙΟΙΚΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΙΕΥΤΗΡΙΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Παρισίων ἡ κ. Ἔλενα Βενιζέλου παρητήθη τῆς διοικήσεως τοῦ Μαιευτηρίου, μὲ τὴν δικαιολογίαν ὅτι μετὰ τὴν ἐναντίον αὐτοῦ ἐπίθεσιν κατὰ τὰς ἡμέρας τοῦ κινήματος, δὲν δύναται νὰ ἔχῃ οἱανδήποτε ἀνάμιξιν εἰς τὸ ἵδρυμα, ἐφ' ὅσον ἡ κυβέρνησις δὲν ἐξέφρασεν εἴτε πρὸς αὐτὴν εἴτε πρὸς τὸ συμβούλιον τοῦ Μαιευτηρίου τὴν λύπην της καὶ δὲν ἐφήρμοσε κυρώσεις διὰ τοὺς ὑπαιτίους.

ΑΙ ΑΠΕΙΛΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Εἰς ἀπογευματινὴν φιλελευθέραν ἐφημερίδα, ἐδημοσιεύθη χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀνταπόκρισις ἐκ Παρισίων, ἀναφέρουσα πληροφορίας περὶ δῆθεν ἀπειλῶν κατὰ τῆς ζωῆς τοῦ κ. Βενιζέλου. Αἱ πληροφοριαὶ αὗαι, στηρίζονται εἰς τὸ ὅτι ἡ γαλλικὴ ἀστυνομία διεβίβασεν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν παρακολουθήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου τὰς φωτογραφίας τριῶν Ἑλλήνων τελευταίως μεταβάντων εἰς Παρισίους, τῶν ὁποίων αἱ κινήσεις ἐπροκάλεσαν μερικὰς ὑπονοίας. Τὰ ὀνόματα τῶν Ἑλλήνων τούτων, δὲν ἀναφέρονται.

ΑΓΡΙΩΤΑΤΗ ΒΕΝΤΕΤΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ

Ἀγρία βεντέττα μεταξὺ Λακώνων διεδραματίσθη τὴν 10ην νυκτερινὴν εἰς τὸν Πειραιὰ καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἕβρου καὶ Λιτωλικοῦ, ἀποτελοῦσα συνέχειαν προηγουμένου φόνου διαπραχθέντος πρὸ διμήνου εἰς τὸ Πέραμα.

Αἱ ἐρίζουσαι οἰκογένειαι εἶνε αἱ τοῦ Δημητρουλάκου καὶ Πολύζου. Πρὸ διμήνου εἰς ἕνα κέντρον τοῦ Περάματος εἶχε φονευθῆ ὁ Παν. Πολύζος ὑπὸ τοῦ ἐν ἀμύνῃ εὑρεθέντος ἀρχιφύλακος τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων Ἀναγνωστοπούλου.

Ὁ φόνος ἐκεῖνος εἶχεν ἀποδοθῆ ὑπὸ τῆς οἰκογενείας Πολύζου εἰς τὸν παριστάμενον κατὰ τὴν συμπλοκὴν ὑπαστυνόμον Δημητρουλάκον, ἔκτοτε δὲ μεταξὺ τῶν δύο οἰκογενειῶν εἶχεν ἀναπτυχθῆ θανάσιμον μῖσος.

Ὁ διοικητὴς τοῦ Γ' Ἀστυνομικοῦ Τμήματος κ. Μπαρμπατσέας εἶχεν ἀποκαλύψει τὴν ἀλήθειαν, ματαίως ὅμως προσεπάθησε νὰ πείσῃ τοὺς οἰκείους τοῦ Π. Πολύζου ὅτι ὁ ὑπαστυνόμος Δημητρουλάκος ἦτο ἀμέτοχος τοῦ φόνου.

Ἡ πρὸς στιγμὴν ἐπιτευχθεῖσα συμφιλίωσις τῶν δύο οἰκογενειῶν ἦτο ἐπιφανειακὴ καὶ χθὲς τὴν νύκτα κατέληξεν εἰς ἄγριον φόνον.

Εἰς ἐκ τῆς οἰκογενείας Πολύζου, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα ὁ Φώτης Πολύζος, ἀδελφὸς τοῦ πρὸ διμήνου φονευθέντος εἰς τὸ Ἱεράραμα, καιροφυλακτῶν εἰς τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἕβρου καὶ Λιτωλικοῦ τῆς συνοικίας Ἁγίας Σοφίας, ἐφόνευσε τὸν διελθόντα ἐκεῖθεν ἀδελφὸν τοῦ ὑπαστυνόμου Δημητρουλάκου Θεόδ. Δημητρουλάκον, ἐτῶν 25, ὑπάλληλον τῆς Ἑταιρείας Λιπασμάτων, πυροβολήσας κατ' αὐτοῦ τετράκις. Καὶ αἱ τέσσαρες σφαῖραι εδρον τὸν ἀτυχῆ Δημητρουλάκον εἰς τὴν καρδιακὴν χώραν καὶ τὸν ἀφῆκαν ἄπνουν.

Ὁ δράστης, ἐπωφεληθεὶς τῆς δημιουργηθείσης συγχύσεως, ἐτράπη εἰς φυγήν, μὴ συλληφθείς.

Ἀνακρίσεων ἐπελήφθη τὸ Γ' Ἀστυνομικὸν Τμῆμα.

ΑΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΚΑΙ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΘΝΟΣΥΝΕΛΕΥΣΙΝ

Η ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑ

Κατ' ἐντολὴν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ, ἀπεστάλησαν ἐκ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου πρὸς τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὰς ἐπαρχίας τῶν πληρεξουσίους τηλεγραφικαὶ προσκλήσεις ὅπως ἔλθουν εἰς Ἀθήνας τὸ βραδύτερον μέχρι τῆς αὔριον Παρασκευῆς, προκειμένου τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, ὡς ἐγράφη ἤδη, νὰ συγκροτηθῇ ἡ συνέλευσις τῶν πληρεξουσίων τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.

Πρὸς τοὺς πληρεξουσίους ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ὁμιλήσῃ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, ἐκθέτων τὰς ἐπ' αὐτῆς ἀπόψεις του καθὼς καὶ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν τῆς Συνελεύσεως καὶ θὰ ἀκούσῃ τὰς γνώμας των φίλων του.

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις θὰ συνέλθῃ εἰς τὴν πρώτην ἐναρκτήριον συνεδρίασίν της, τὴν προσεχῆ Δευτέραν, ὁπότε θὰ γίνῃ ἡ τελετὴ τῆς ὁρκωμοσίας τῶν πληρεξουσίων. Τὴν πρωΐαν τῆς Τετάρτης, θὰ συγκροτηθῇ ἡ Ἐθνοσυνέλευσις εἰς Σῶμα ὑποδεικνυομένου ὡς Προέδρου αὐτῆς ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως τοῦ κ. Χαρ. Βοζίκη. Εἰς ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν τῆς ἰδίας ἡμέρας, ὁ κ. πρωθυπουργὸς θὰ ἀναγνώσῃ τὰς προγραμματικὰς δηλώσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ο κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης ἀνεχώρησε χθὲς ἐκεῖθεν διὰ τοῦ Σεμπλὸν διὰ τὸ εἰς Ἀμερικὴν ταξίδιόν του ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Ἀγροτικοῦ κόμματος κ. Παπαναστασίου.

Πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του, δεχθεὶς Ἄγγλον δημοσιογράφον ἐδήλωσεν ὅτι τὸ δημοψήφισμα θ' ἀποτελέσῃ θρίαμβον τῆς Δημοκρατίας, παρεχομένης οὕτω τῆς εὐκαιρίας εἰς τὸν ἑλληνικὸν λαὸν ν' ἀποδείξῃ ὅτι δὲν δέχεται νὰ κυβερνᾶται δικτατορικῶς.

Ὁ κ. Παπαναστασίου εἰς ἄλλην συνομιλίαν του μὲ δημοσιογράφους ἐτόνισεν ὅτι αὐτὸς καὶ ὅλοι οἱ δημοκρατικοὶ ἀρχηγοί, ἐπιστρέφοντες ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, θὰ ἡγηθοῦν τοῦ ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς Δημοκρατίας, καλοῦντες ὅλα τὰ δημοκρατικὰ στοιχεῖα τοῦ τόπου, ἀπὸ τῆς ἄκρας ἀριστερᾶς μέχρι τῶν ἀνηκόντων εἰς τὰς τάξεις τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως κατέλθουν εἰς τὸν ἀγῶνα πρὸς διάσωσιν τοῦ πολιτεύματος.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐτόνισε περαιτέρω ὅτι ἡ γνώμη τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἶνε ὅτι δὲν θὰ δυνηθῇ ἡ κυβέρνησις νὰ ἐνεργήσῃ νόθον δημοψήφισμα, διότι ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ δημοκρατικὸς λαὸς τῆς χώρας ἔχει καὶ θάρρος καὶ πίστιν πρὸς τὴν δημοκρατίαν, ὥστε εἰς περίπτωσιν βιαίας ἀνατροπῆς τοῦ πολιτεύματος ν' ἀντιτάξῃ καὶ αὐτὸς βίαν καὶ νὰ προτάξῃ τὰ στήθη του ὑπὲρ τῶν ἐλευθεριῶν του.

«Ἄλλως τε, προσέθεσε, ὑπάρχει καὶ ὁ στρατὸς τῆς δημοκρατίας ὅστις, παρὰ τὸν τελευταῖον ἀποδεκατισμόν του, εἶνε εἰς θέσιν διὰ τῶν ὅπλων νὰ ὑποστηρίξῃ τὸ πολίτευμα. Οἱ ἐπιθυμοῦντες τὴν βιαίαν ἀποκατάστασιν τῆς δυναστείας εἶνε βέβαιον ὅτι δὲν θὰ τολμήσουν νὰ ἐπιχειρήσουν πραξικόπημα οὔτε ὁ ἔκπτωτος βασιλεὺς θὰ θελήσῃ ν' ἀποκατασταθῇ ἐπὶ θρόνου, ὁ ὁποῖος θὰ κρημνισθῇ ἐντὸς μιᾶς ἡμέρας ὑπὸ τοῦ λαοῦ καὶ τῶν ἑνόπλων δυνάμεων τῆς χώρας.»

Ἀκολούθως ὁ κ. Παπαναστασίου ἐτόνισεν ὅτι, καθ' ἃς ἔχει πληροφορίας, αἱ ἐπίσημοι κυβερνήσεις τῶν γειτονικῶν κρατῶν παρακολουθοῦν μετ' ἀπολύτου ἀντικειμενικότητος τὴν ἐν Ἑλλάδι κατάστασιν, πάντα δὲ τὰ ἀναγραφόμενα ὅτι δῆθεν αἱ κυβερνήσεις τῶν γειτονικῶν κρατῶν ἐπιθυμοῦν τὴν παλινόρθωσιν τοῦ θρόνου εἶνε ψεύδη καὶ ἀποτελοῦν εὐσεβεῖς πόθους τῶν Ἑλλήνων μοναρχικῶν. Πρὸς ἐπικύρωσιν τούτου, ὁ κ. Παπαναστασίου ἀνέφερεν ὅτι ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς ἐξ Ἀθηνῶν ἀναχωρήσεώς του συνηντήθη μετὰ πρεσβευτοῦ βαλκανικοῦ κράτους ἐκ τῶν μετεχόντων τοῦ συμφώνου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, ὅστις τὸν διεβεβαίωσεν ὅτι παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι τῆς χώρας του προΐσταται δυναστεία ἔχουσα στενοὺς δεσμοὺς μετὰ τῶν τέως βασιλέων τῆς Ἑλλάδος, ἡ ἐπίσημος κυβέρνησίς του παρακολουθεῖ ἀντικειμενικῶς τὰ γεγονότα τῆς Ἑλλάδος, ὁ ἴδιος δὲ πρεσβευτὴς ὡμίλησε δυσμενῶς διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῆς βασιλείας, χαρακτηρίσας αὐτὴν θεσμὸν περιττὸν καὶ ἄχρηστον διὰ τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Γιουγοσλαυΐας ἐδήλωσεν ὅτι ἀπὸ καιροῦ δὲν ἔχει συναντηθῆ μετὰ τοῦ κ. Παπαναστασίου.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Λονδίνου, ὁ κ. Βενιζέλος εἰς ἄρθρον του εἰς τὸν «Μαγχεστριανὸν Φύλακα», προτείνει ὅπως, εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν ἀποφασισθῇ τὸ δημοψήφισμα, τὸ ὁποῖον θεωρεῖ περιττόν, διεξαχθῇ τοῦτο εἴτε ὑπὸ κυβερνήσεως ἀποτελουμένης ἐξ ὅλων τῶν κομμάτων, εἴτε ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν.

ΔΕΝ ΕΛΗΦΘΗ ΕΙΣΕΤΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΟΛΙΤΗ

Ἀνεκοινώθη ὅτι μέχρι τῆς ἑσπέρας τῆς χθὲς δὲν εἶχε ληφθῆ ἀπάντησις ἐκ μέρους τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ κ. Ν. Πολίτη εἰς τὸ τηλεγράφημα τῆς κυβερνήσεως δι' οὗ ἐζητοῦντο παρ' αὐτοῦ ἐξηγήσεις διὰ τὴν δημοσιευθεῖσαν προχθὲς ἐπιστολήν του πρὸς τὸν κ. Βενιζέλον.

Ἐν ἀναμονῇ τῆς ἀπαντήσεως ταύτης δὲν ἐλήφθη ἀπόφασις περὶ τοῦ κ. Πολίτη, ἡ ἐκ μέρους τοῦ ὁποίου ἀποστολὴ τῆς ἐν λόγῳ ἐπιστολῆς ἄνευ ἀδείας τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, ἐχαρακτηρίζετο ἁρμοδίως ὡς ἔλλειψις λεπτότητος.

ΤΗΝ ΤΕΤΑΡΤΗΝ Η ΔΙΚΗ ΤΩΝ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΧΕΙΡΟΤΟΝΗΘΕΝΤΩΝ

Τὸ συνοδικὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον θὰ δικάσῃ τοὺς τέσσαρας ἀντικανονικῶς χειροτονηθέντας ὑπὸ τῶν σχισματικῶν παλαιοημερολογίτας ἀρχιερεῖς, θὰ συνέλθῃ πιθανῶς τὴν προσεχῆ Τετάρτην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μητροπολίτου Κερκύρας κ. Ἀλεξάνδρου. Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ὑποβληθῇ τὸ πόρισμα τῶν κατ' αὐτῶν ἀνακρίσεών.

ΝΕΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΟΙ ΤΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Εἰς ἀντικατάστασιν τῶν ἀποχωρησάντων Συμβούλων τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος κ. κ. Δ. Κωστοπούλου καὶ Δ. Βαρλαμίδη τὸ Γενικὸν Συμβούλιον αὐτῆς ἐξέλεξε παμψηφεὶ ὡς Συμβούλους τῆς Τραπέζης τοὺς κ. κ. Παν. Δεκάζον πρώην ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας καὶ Νικ. Καρέλαν, μεγαλοβιομήχανον.

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΝ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐσωτερικῶν κ. Περ. Ράλλης προέβη χθὲς εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις ἐν σχέσει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀπομακρύνσεως τῶν ἀξιωματικῶν τῆς Χωροφυλακῆς:

«Ἡ γενομένη ἐκκαθάρισις ὑπὸ τοῦ συμβουλίου, ἐνδεχομένως νὰ ὑπῆρξεν αὐστηρὰ, ἀλλὰ πάντως ὑπῆρξε δικαία. Ἡ γενομένη ἐκ μέρους τοῦ ὑπουργοῦ ἀναθεώρησις ἐστηρίχθη ἐπὶ πνεύματος ἐπιεικεστέρας κρίσεως, ἰδίᾳ δὲ δι' ἐκείνους τῶν ἀξιωματικῶν, οἵτινες εὑρεθέντες εἰς τμήματα ἐπανεσταλμένα, ὑπέστησαν τὴν ἠθικὴν πίεσιν τῶν πραγμάτων. Ἡ ἐκκαθάρισις ἡ γενομένη περιλαμβάνει 391 ἀξιωματικοὺς καὶ ἀνθυπασπιστάς. Ἐκ τούτων 55 εἶχον καταδικασθῆ ὑπὸ τῶν Στρατοδικείων, οὐδεμία δὲ ἀναθεώρησις τούτων ἐγένετο, 15 εἶχον ζητήσει, οἱ ἴδιοι, ὅπως τεθῶσιν εἰς ἀποστρατεί